

graščina, da so popokale vse šipe na oknih ter da so popadali raz streho vsi strešniki in žlebnjaki na dvorišče. Poglavar peklenščkov je pobegnil.

Drugo jutro, seveda je sonce že visoko sijalo, sta prišla v grajsko sobano grof in grofica. Silno sta se začudila: »Kaj te ni strah odnesel?«

»Bili so ponoči trije tu, vsi so strašno rjaveli, ker vas niso našli, posebno zadnji. Malo me je bilo strah, a odmolil sem očenaš in večerno molitev ter jim pokazal materino svetinjico, pa so vsi trije rogci zbežali!« In siromaček je veselo vstal.

Grof pa je ostal mož-beseda, dal mu je denarnico, polno zlatnikov in srebrnikov, ker mu je rešil novo graščino. Peljala sta ga še v kuhinjo, kjer se je za opoldnič (obed) dobro najedel, vtaknil še po dva kosa mesa in belega kruha v torbo za očeta in mater ter veselo odšel proti domu.

Kupili so si dobro in rodovitno zemljo, postavili si na njej leseno kočo ter vsi trije živeli srečno do smrti. Imeli so vsega toliko, da siromačku ni bilo treba več po svetu s trebuhom za kruhom z odprtimi očmi in ušesi. Materino svetinjico pa je skrbno posil na svojem srcu in od tedaj se ni bal nikogar več na svetu, niti samega peklenščka.

Janez Dodič

Telebani in sir

Na Telebanskem so imeli prekrasno lužo, v kateri so vsako noč na mile viže regljale žabe. Nekega večera pa je na tisto lužo posijala polna luna; v vodi je bila videti kot ogromen hlebec sira.

Ko so Telebani opazili lunin odsev vrh mlake, je župan sklical na sredo vasi vse pogumne može in zaukazal, da so začeli znašati deske, lestve, verige in vrvi. Nekateri so prinesli tudi na dolgih palicah pritrjene železne kaveljne, kot jih imajo gasilci za odstranjevanje gorečih tramov.

Možje so postavili močan most in se trudili, da bi dvignili ogromen hlebec sira. Nikakor se jim ni posrečilo, da bi ga navezali na vrvi in verige, tudi s kavlji si niso nič pomagali.

Vso noč so se trudili okrog nenavadno velikega in vabljivega sira. Ko je pa proti jutru izginila luna, je izginil tudi sir.

Župan je hotel potolažiti upehane možakarje, zato je dejal: »Možje, dovolj smo se trudili, a bili smo še prepočasni, zato se je hlebec napil vode in utonil.« Žalostni so se Telebani porazgubili na svoje domove.

Sova

(Belokranjska)

Sova sedi na panjičku.

Kaj bi sova rada?

Iglico na nadra.*

Kaj bi z iglico delala?

Žaklje bi si šivala.

Kaj bi z žaklji delala?

Zrnje bi si sipala.

Kaj bi z zrnjem delala?

Prašiče bi si pitala.

Kaj bi s prašiči delala?

Salo bi si ščipala.

Kaj bi s salom delala?

Kola bi si mazala.

Kaj bi s koli delala?

Opeko bi si vozila.

Kaj bi z opeko delala?

Grade bi si zidala.

Kaj bi z gradi delala?

Po njih bi se šetala.

* nadra = nedra (prsi).